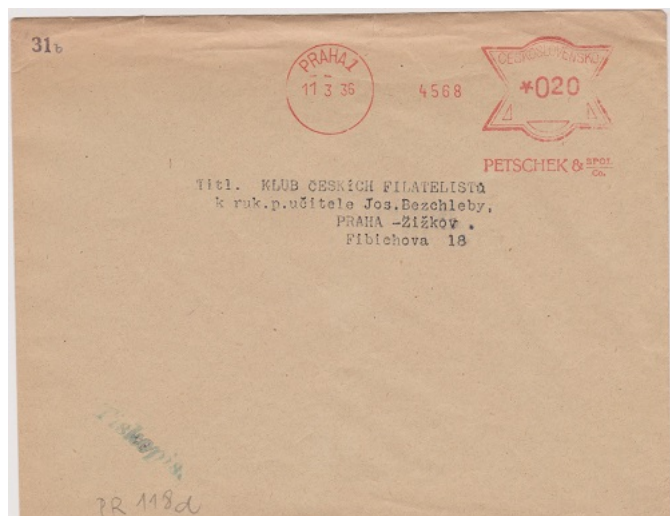

Od samého počátku, kdy jsem se začal věnovat poštovní historii a jejich artefaktům jsme společně s ostatními přáteli - sběrateli razil zásadu sbírání artefaktů na celistvostech. Doposud se mi to jen a jen vyplatilo. Neuchovaly se nejen dotyčné artefakty, ale hlavně ve spojení s dalšími poštovně historickými a všeobecně historickými souvislostmi. Další údaje na averzu i reverzu vodně doplnily údaje, které sběratel považuje za cenné a rozhodující. Navíc se uchová jedna cennost, která by roztříháním zničila cennost nejcennější - informace o aktérech sběratelství či o adresátech.

Takovým příkladem jsou i celistvosti, které níže zobrazuji. Jsou to dopisy odeslané adresátovi - panu Josef Bezchlebovi, učiteli ze Žižkova dne 11. 3. 1936. To by nebylo nic velezajímavého. Zajímavý je i odkaz uvedený v adrese na Klub českých filatelistů. V roce 1935 a 1936 byli totiž po smrti zakladatele Stolní společnosti sběratelů příležitostných razítek a frankotypů Jaroslava Lešetického sběratelé výplatních otisků organizováni v Odboru frankotypů při tomto klubu, nejstarším klubu filatelistů v Čechách. Předsedou odboru byl Albert Jonáš. Josef Bezchleba byl tehdy jedním z význačných sběratelů otisků a pravděpodobně i jakýsi jednatel této entity. Psal jsem o něm a jeho vztahu k Albertu Jonášovi ve své memoárové publikaci Žralok a frankotyp, která vyšla v Praze v roce 2017 (stále jsou zbylé výtisky k dostání a objednání na adrese Tato e-mailová adresa je chráněna před spamboty. Pro její zobrazení musíte mít povolen Javascript.). Na straně 172 jsem zde otiskl dopis Josefa Bezchleby Albertu Jonášovi. Obor sběratelství výplatních otisků tehdy šel pomalu do klidu vlivem mnoha okolností - nadměrné práce Alberta Jonáš, nemoci jeho manželky Kitty a hlavně kvůli událostem předvídanými nadcházející smutné události.

Objevená celistvost s otiskem uživatele PETSCHKE a spol. s datem 11. 3. 1936 je hezkým dokreslením o otiscích a jejich sběratelích.

Otisk byl jedním z posledních známých tohoto uživatele (oproti předchozím u ní došlo ke změně výplatního znaménka a číslic). I z tohoto hlediska je tato celistvost zajímavá.

A po několika měsících další objev - celistvost adresovaná učiteli ze Žižkova Josefu

Bezchlebovi, poslednímu mohykánovi sběratelství výplatních otisků u nás před druhou světovou po rozpuštění Odboru frankatypů při KČF. .Příjemný objev. Co bylo pak. Protektorát - II. světová válka - osvobození - komunistický převrat - krutá padesátá potírající sběratelství.... S výjimkou článku L. Cibulky ve filatelistickém časopise během Protektorátu nastal velký útlum. Svěratelé na slávu výplatního otisku zapomněli a sbírali individuálně. Ještě že tak. Díky mnohým a hlavně Mirko Markovi z Teplic, který zachycoval otisky v soukromém katalogu, mám svědectví určité doby. Čekat jsme museli do 60. let, prodleva pro obor byl zničující.

Dvacet let se zapsalo nepříznivě do historie sbírání výplatních otisků....Bud'mě vděční aspoň jednotlivcům, kteří jako Josef Bezchleba, L. Cibulka a M. Marek vytrvali a zachovali nám alespoň celistvosti.. Díky jim.

